

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása

Ügyintéző:

Telefon:

HATÁROZAT

Panaszos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen fellebbezésnek helye nincs, azzal szemben közigazgatási per indítható.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – 2020. április 1-jét megelőzően a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak (1255 Budapest, Pf.: 117.), 2020. április 1-jétől a felperes lakóhelye, tartózkodási helye, székhelye szerint illetékes törvényszéknek címezve – a vitatott határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy postára adni. A keresetlevél benyújtásának a határozat hatályosulására nincs halasztó hatálya.

Tájékoztatom, hogy a keresetlevelet elektronikus úton is benyújthatja, azonban a jogi képviselő, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére ez kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A keresetlevél elektronikus előterjesztésére szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/kozigazgatasi-per-birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le. Eljárási költség nem merült fel.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos
- 2.) alapvető jogok biztosa (tájékoztatásul)
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4.) Irrattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a Panasztestületnél panaszt terjesztett elő a vele szemben alkalmazott rendőri intézkedés kapcsán.

Panaszos előadta, hogy *-n, a * úton található áruházba ment vásárolni. Gépjárművével mozgáskorlátozottak részére fenntartott parkolóhelyen parkolt le, a szélvédőn hagyta nevelő apja nevére kiállított „*mozgássérült igazolvány*” fénymásolatát, valamint három kutyáját is a járműben hagyta.

A vásárlás végeztével, gépjárművéhez visszaérkezve három egyenruhás rendőr várta, akik nem tettek eleget azonosítási kötelezettségüknek, csak annyit közöltek, hogy a kutyákat elvitetik, Panaszost pedig szabálytalan parkolás miatt előállítják a Rendőrkapitányságra. Elmondták neki azt is, hogy jogtalanul használta a mozgássérült igazolványt. Az intézkedés során jogszabályi hivatkozás a rendőrök részéről nem hangzott el.

Panaszosnak nem engedték meg, hogy a 300 méterre lakó lányának szóljon, hogy vigye magával a kutyákat, a rendőrök közölték, hogy ha lenne Panaszosnál telefon, felhívhatná a lányát, azonban Ők nem voltak hajlandók telefonálni. * körüli időben az Állatvédelmi Járószolgálat munkatársai elvitték a kutyákat, majd később * Ft-ot kértek az állatok őrzéséért. Panaszost a rendőrök beszállították a Rendőrkapitányságra, majd a fogdán helyezték el, ahol meleg volt, illetve előzőleg olajfestékkel festettek, amitől rosszul lett, és ezt jelezte a rendőröknek is. Kérte, hogy az ablakot hagyják nyitva, de erre nem reagáltak. Panaszos feltételezi, hogy egy pillanatra az eszméletét is elvesztette. Amikor magához tért a rendőrnő közölte vele, hogy értesítették a mentőket, de legalább két óra, mire odaérnek. Panaszos később is dörömbölt az ajtón, mert nagyon rosszul volt, pánikbeteg, orvosi kezelés alatt áll, valamint gyógyszeres kezelésre szorul. Ekkor a férfi rendőr fenyegetőleg lépett fel vele szemben.

A rendőrnő később elkísérte Panaszost cigarettázni, majd visszakísérte a fogdára, ahol másfél órát tartózkodott, mialatt vele szemben semmilyen érdemi intézkedés nem történt. Ezt követően a „*nyomozók vitték el kihallgatni*”.

Panaszos lányát * körüli időben értesítették a rendőrök.

Panaszos a rendőri intézkedéssel összefüggésben az alábbiakat sérelmezte:

- elfogás és előállítás joga alapja;
- előállítás időtartama;
- előállítás és a fogvatartás körülményei;
- a rendőrök nem megfelelő módon gondoskodtak a kutyák elhelyezéséről;
- a rendőrök nem tettek eleget azonosítási kötelezettségüknek, továbbá nem megfelelően közölték intézkedésük okát és célját;
- a rendőrök által használt hangnem, bánásmód.

II.

A tényállás tisztázása érdekében az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) bekezdése alapján lefolytatott bizonyítási eljárás során a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- jegyzőkönyv a panaszbejelentésről;
- jelentések;

- elfogás végrehajtásáról szóló jelentés;
- személyi szabadságot korlátozó intézkedés időtartamáról szóló igazolás;
- jegyzék letéti tárgyról;
- nyomtatvány az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról;
- nyilatkozat fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról;
- nyilatkozat jogi képviselő kiértesítésének lehetőségéről;
- nyilatkozat fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről;
- szakmai állásfoglalás.

III.

A rendelkezésre álló – *a II. részben felsorolt* – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

*-n a rendőrök a * szám alatti áruház parkolójában * órakor észlelték, hogy a mozgáskorlátozottak részére fenntartott parkolóhelyen egy gépjármű parkol, amelynek műszerfalára ki volt helyezve egy mozgáskorlátozott személy részére kiállított parkolási engedély. Öt perc elteltével a gépjárműnél megjelent Panaszos, akit a rendőrök nyilatkoztattak arra vonatkozóan, hogy Ő parkol-e az adott helyen, amelyre igennel válaszolt. Az intézkedés során a rendőrök felszólították Panaszost a műszerfalán elhelyezett engedély átadására, amelynek Panaszos eleget tett, elmondta, hogy az a nevelő apja nevére lett kiállítva, aki nem tartózkodik a parkolóban, továbbá elismerte, hogy az engedélyt jogosulatlanul használta. A továbbiakban megállapítást nyert, hogy az engedély egy színes fénymásolat, amelyet Panaszos készített.

Az intézkedő rendőrök tájékoztatták Panaszost arra vonatkozóan, hogy cselekményével bűncselekményt valósított meg, emiatt a Rendőrkapitányságra elő fogják állítani, amelyet Panaszos tudomásul vett.

Panaszos gépjárművének utasterében az intézkedés idején három kutya volt elhelyezve. A kutyák elhelyezése, megőrzése érdekében az intézkedő rendőrök értesítették az Állatvédelmi Járőrszolgálatot, akik * órakor gondoskodtak az állatok elszállításáról. Az Állatvédelmi Járőrszolgálat munkatársa tájékoztatta Panaszost, hogy kutyáit a későbbiekben hol veheti át, amelyet Panaszos megértett és tudomásul vett.

Panaszos a helyszínen szerette volna értesíteni a lányát az előállításról, azonban a mobiltelefonja le volt merülve, az intézkedést foganatosító rendőrök pedig szolgálati mobiltelefonjukról a nyomozás érdekében való tekintettel ezt nem tették meg.

A helyszínen végrehajtott ruházatvizsgálatot követően Panaszost beszállították a Rendőrkapitányságra, ahol az előállító egységbe történő befogadás során Panaszost nyilatkoztatták egészségi állapotára, valamint arra vonatkozóan, hogy szeretné-e, hogy valakit értesítsenek az ott tartózkodásáról. Panaszos egészségi állapotát érintő kérdésekre nem mondta, hogy panasza lenne, illetve azt sem, hogy gyógyszert szed. Kértesítéssel kapcsolatban úgy nyilatkozott, hogy lányát szeretné kiértesíteni, amely * órakor megtörtént.

Panaszost tájékoztatták, hogy befogadása után lesz alkalma dohányozni, illetőleg ha valami gondja lenne nyugodtan kopogjon. Panaszos előállító helyiségben történő elhelyezése után 20 perccel kopogott, amelyre az őrzését végző rendőr azonnal reagált, és kivitte dohányozni. Egyéb kérdés, jelzés Panaszos részéről nem hangzott el. Panaszos kihallgatását követően távozhatott a Rendőrkapitányságról.

IV.

Az előállítással kapcsolatban az alábbiakat állapítottam meg.

1. Elfogás és előállítás jogalapja

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése, a Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 28. § (1) bekezdése.

Az elfogás illetve előállítás jogszerűsége tekintetében a Panasztestület Állásfoglalása III. fejezet 1) pontjának a) alpontjában az alábbiak szerint foglalt állást.

Panaszos panaszában az intézkedés jogalapját nem sérelmezte, Ő maga is elismerte, hogy jogosulatlanul használta a nevelő apja nevére kiállított mozgáskorlátozott igazolványt, ezért a Panasztestület azt értékelte, hogy Panaszos előállítása megfelelt-e a törvényi előírásoknak.

A Panasztestület állásfoglalásában szükségesnek tartotta elvégezni annak elemzését, hogy jelen ügyben alappal hivatkozott-e a rendőrség tettenérésre, mint kötelező előállítási okra. Ezen elemzést a Kúria 13/2013. számú büntető elvi határozatában foglaltakra alapította. A Panasztestület következetes gyakorlata szerint a cselekmény harmadik személy általi észlelésén túl, az üldözést, elfogást, vagy visszatartást a tettenérés megállapításához szükséges második elemnek tekinti.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak szerint nem értek egyet.

A Be. 273. § a törvény KÉNYSZERINTÉZKEDÉSEK címet viselő Nyolcadik részében, „A KÉNYSZERINTÉZKEDÉSEK ALKALAMZÁSÁNAK ÁLTALÁNOS SZABÁLYAI” címet viselő XLIII. fejezetben, „A tetten ért elkövető elfogása” elnevezésű alcím alatt található. E rendelkezés szerint „*A bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni, vagy ha erre nincs módja, a rendőrséget tájékoztatni.*”

Az idézett rendelkezés alapján a tettenérés, illetve az elfogás és előállítás két eltérő jogintézmény. Egyértelműen megállapítható ugyanis, hogy a rendelkezés nem a „tettenérés” törvényi megfogalmazását adja meg, hanem egy olyan tényállást rögzít, amely esetben egy kényszerintézkedést, nevezetesen az elfogást, majd ezt követően az előállítást, nem csak az állami erőszak monopóliumát birtokló bűnüldöző szervek arra feljogosított tagjai, hanem bárki más is alkalmazhat. Ennek egyetlen feltétele pedig a tettenérés.

A tettenérésnek – amint azt a Panasztestület állásfoglalása 8. oldal 5. bekezdésében rögzíti – törvényi definíciója nincs. Emiatt annak köznapi értelmét veszi alapul a hatóság. Köznapi értelemben pedig a tettenérés valamely bűncselekmény tettesének vagy részesének rajtakapása, leleplezése a cselekmény elkövetése közben, tetten kapás. (A Magyar Nyelv Értelmező Szótára Arcanum Adatbázis Kft., XML konverzió, MEK változat, 2016.)

Fontos tehát tisztázni, hogy a tettenérés csupán az elkövetett cselekménynek az elkövetőn kívüli személy általi észlelését jelenti. A tettenérés megvalósulásához nem szükséges további feltétel, sem üldözés, sem elfogás, sem e kettő közötti folytonosság, vagy annak hiánya. A Panasztestület által citált jogegységi határozat sem azt vizsgálta, hogy megvalósult-e tettenérés. Az olyan büntetőügyben született, ahol nem az volt kérdéses, hogy az elkövetőt tetten érték-e, ez az irányadó tényállásból egyértelműen következett. A kérdés az volt, hogy a tettenérés

helyétől 500 méterre, mintegy 50 perccel később, úgy, hogy a sértettet szem elől tévesztette a terhelt, jogszerűen alkalmazta-e az elfogást, majd ennek érdekében a fizikai erőszakot. A Kúriai ítélet megerősítette, hogy a tettenérés megvalósult, az elfogás pedig az adott körülmények között jogszerű volt, hiszen végül azt állapította meg, hogy a terhelt az elkövetéskor hatályos Be. 127. § (3) bekezdésében foglalt kereteket (amely szó szerint megegyezik a fent említett új Be. 273. §-ában foglaltakkal) nem lépte túl a vád tárgyává tett cselekményével, azaz, még az annak biztosításához szükséges mértékű fizikai erőszakot is legitimnek találta e jogszabályi rendelkezésre tekintettel, ezért a terheltet az ellene felhozott vád alól bűncselekmény hiányában felmentette.

A tettenéréshez ugyanakkor több jogszabály is fűz jogkövetkezményeket, azok azonban úgyszintén nem tekinthetők a tettenérés fogalmi elemeinek. A Be. 273. §-án túl, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 74. § (2) bekezdés *a)*, illetve *b)* pontjai alapján „*a képviselőt csak bűncselekmény elkövetésének tettenérésekor lehet őrizetbe venni, vagy vele szemben más büntetőeljárásjogi kényszerintézkedést alkalmazni, szabálysértés elkövetésének tettenérésekor lehet - ha a szabálysértési őrizet elrendelésének törvényben meghatározott feltételei fennállnak - szabálysértési őrizetbe venni, vagy vele szemben más szabálysértési kényszerintézkedést alkalmazni*”. Ugyanezen rendelkezések érvényesek a bírák, és az Alapvető Jogok Biztosának mentelmi jogára is. E törvényi rendelkezések sem követelik meg, az érintett képviselő üldözését, ennek során történő elfogását, csupán a tettenérést, amely alapján már nem csak elfogható, de ezt követően őrizetbe is vehető. Az ilyen eseteket is magában foglalja ugyanakkor magasabb szintre is emeli az Rtv. 33. § (1) bekezdés *a)* pontja, amely nem csak lehetőségként, de köteleességként rója az elfogást és előállítását a rendőrré. E törvényi rendelkezés sem kíván meg többet a kötelező előállításhoz, mint a tettenérést, azaz a büntetendő cselekmény elkövetésének az elkövetőtől vagy elkövetőktől eltérő személy általi észlelését.

A fent kifejtettekre tekintettel az előállítás jogszerű volt, ezért a panasz alaptalan.

2. Előállítás időtartama

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése, az Rtv. 15. § (1) bekezdése, a Szolgálati Szabályzat 30. § (3)-(4) bekezdése.

Az előállítás időtartamára vonatkozó panaszt a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt a Panasztestület Állásfoglalásának III. fejezet 1) pontjának b) alpontjában kifejtettekkel **egyezően ítélem meg.**

A panasz ebben a tekintetben alaptalan.

3. Előállítás és fogvatartás körülményei

A Panasztestület e panaszpontról nem tudott állást foglalni.

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 18. § (1)-(3) bekezdése, a Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdése, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdése.

A *-n foganatosított rendőri intézkedés kapcsán Panaszos sérelmezte, hogy az előállító helyiségben meleg volt, továbbá ott előzőleg olajfestékkel festettek, így festékszag volt,

amelytől rosszul lett. Kérte a rendőröket, hogy az ablakot hagyják nyitva, ám erre nem reagáltak. Panaszos beszámol arról is, hogy pánikbetegségen szenved, valamint orvosi kezelés alatt áll, gyógyszeres kezelésre szorul.

A *-n kelt, az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról szóló nyilatkozat alapján megállapítható, hogy Panaszos az előállító helyiségbe történő befogadása során az orvosi ellátás, valamint gyógyszeres kezelés szükségességét célzó kérdésekre nemleges választ adott.

Panaszos őrzését végrehajtó rendőröknek a jelentése alapján megállapítható, hogy Panaszos betegségéről az előállítás ideje alatt nem tett említést: *„Nevezettet nyilatkoztattam, hogy van-e valamilyen egészségügyi panasza mire a válasza az volt, hogy nincs. Részemre egyáltalán nem közölte, hogy kellene akármilyen gyógyszert szednie, vagy esetleg ő pánikbeteg lenne. A nevezettnél semmilyen gyógyszer nem volt ami betegségre utalt volna”*. Panaszos kérésére lehetőséget biztosítottak arra, hogy dohányozzon. Dohányzás közben sem jelezte, hogy bármi panasza, betegsége lenne, annyit közölt az őrzését végző rendőrrel, hogy *„meleg van a zárkában”*, aki erre azt mondta Panaszosnak, hogy *„nyugodtan mossa meg az arcát, hátha az jót fog tenni, de az ablakok résnyire nyitva vannak”*. A jelentésben foglaltak szerint Panaszos előállításának időpontjában *„az ablakok résnyire nyitva voltak, a szellőzés miatt, festékszag pedig nem terjedt mivel kb 2 hónapja befejezték a felújítást”*, valamint az őrzést végző rendőr jelentésében úgy nyilatkozott, hogy Panaszos nem tett említést festékszagról.

A panaszos elmondásával szemben a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el, ezért a panasz alaptalan.

4. A rendőrök nem megfelelő módon gondoskodtak a kutyák elhelyezéséről

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja, az Rtv. 18. § (1) bekezdése, a Szolgálati Szabályzat 15. § (1) és (2) bekezdése.

A kutyák elhelyezéséről való gondoskodás tekintetében a Panasztestület Állásfoglalása III. fejezet 2) pontjában az alábbiak szerint foglalt állást.

A Panasztestület meglátása szerint a rendőrök nem megfelelően jártak el, amikor nem értesítették Panaszos lányát a kutyák elhelyezését megelőzően.

Az intézkedő rendőrök engedélyezték Panaszos számára, hogy megpróbálja telefonon keresztül értesíteni a lányát, hogy az Állatvédelmi Járőrszolgálat bevonására ne legyen szükség, azonban Panaszos mobiltelefonja a helyszínen nem állt rendelkezésre, a rendőrök pedig szolgálati mobiltelefonjukról történő telefonhívást, nyomozati érdekre hivatkozva nem engedélyeztek.

A Panasztestület álláspontja szerint tekintettel arra, hogy Panaszos már a helyszínen elismerte, hogy jogsértést követett el, nem megfelelő az az érvelés, hogy *„nyomozati érdek tette volna indokoltá az állatvédelmi szolgálat értesítését a panaszos lányának értesítése helyett. A rendőrök felhívhatták volna a panaszos lányát a szolgálati telefonról, ezzel csekélyebb mértékben korlátozták volna a panaszos alapvető jogait, mivel az állatvédelmi szolgálat igénybevétele a panaszosnak számottevő anyagi ellenszolgáltatás kifizetésével járt, amely a fentiek szerint elkerülhető lett volna. A konkrét esetben nem azonosítható be olyan nyomozati érdek, amely indokolta volna, hogy a panaszosnak ne tegyék lehetővé a lánya értesítését.”*

Panasztestület Állásfoglalásában foglaltakkal nem értek egyet.

A kiértesítéssel kapcsolatos törvényi kötelezettségek helyszínen történő teljesítésével, a rendőri intézkedésekkel szemben támasztott egyik alapkövetelmény, a biztonságosság sérülne, mivel a

helyszínen megjelenő hozzátartozó esetlegesen akadályozhatja a rendőri intézkedés biztonságos és eredményes lefolytatását, illetve ellehetlenítheti vagy jelentősen megnehezítheti az intézkedéssel érintett személlyel szembeni felelősségre vonást.

A lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett, a Budapesti Rendőr-főkapitányság Hivatala vezetőjének szakmai állásfoglalásában foglaltak szerint – Panaszos előállítására tekintettel – a gépjárműben hátramaradó három kutya „*Állatvédelmi Járőrszolgálat által történő elszállítása a jogszabályban előírt kötelezettség volt, ez biztosította leginkább a vagyonvédelem garantálását, a későbbi jogviták elkerülését, valamint az előállítás gyors és biztonságos végrehajtását akkor is, ha ezen intézkedés az érintett számára többletköltséggel járt*”.

A panasz ebben a tekintetben alaptalan.

5. A rendőrök nem tettek eleget azonosítási kötelezettségüknek, továbbá nem megfelelően közölték intézkedésük okát és célját

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 20. § (1)-(4) bekezdése, az Rtv. 24. § (1) bekezdése, a Szolgálati Szabályzat 5. §, Pp. 323. § (1)-(3) bekezdése.

Panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben intézkedő három rendőr egyike sem tett eleget azonosításra való kötelezettségének, az egyik férfi rendőr azonosító számát viszont megjegyezte. A rendőrök továbbá azt közölték Panaszossal, hogy szabálytalan parkolás miatt előállítják, valamint azt, hogy jogosulatlanul használta a mozgássérült igazolványt, pontos jogszabályi hivatkozás erre vonatkozóan nem hangzott el.

A Panasztestület álláspontja szerint ugyan „*a panaszosi és a rendőri álláspont között olyan mértékű ellentét feszül abban a kérdésben, hogy a rendőrök azonosítási kötelezettségüknek eleget tettek-e, amelyet a Testületnek nem áll módjában feloldani*”. Azonban a Panasztestület megállapítja, hogy mivel Panaszos „*tisztában volt az intézkedő rendőr jelvéyszámával, továbbá nem volt akadályozva a jogérvényesítésében, az intézkedő rendőrök kiléte egyértelműen megállapítható volt*”.

A Panasztestület szintén nem tudta feloldani a Panaszosi és a rendőri álláspont közötti ellentétet abban a tekintetben, hogy a rendőrök milyen részletességgel fejtették ki Panaszosnak az intézkedésük célját. A Panasztestület ebben az esetben arra az álláspontra jutott, hogy „*az intézkedő rendőrök kimerítették a tájékoztatási kötelezettségüket, pusztán a pontos jogszabályi hivatkozás megjelölésének esetleges elmaradása nem jelentheti azt, hogy a rendőri tájékoztatás nem lett volna megfelelő az intézkedés céljával kapcsolatban. A panaszos egyértelműen tisztában volt az általa elkövetett jogszerűtlen cselekménnyel, amelyet a helyszínen el is ismert*”. Ezért a panaszpont tekintetében a Panasztestület elfogadta a rendőri álláspontot.

Az intézkedésben részt vevő rendőrök azonosítási kötelezettségére, továbbá a nem megfelelő tájékoztatásra vonatkozó panaszt a megállapított tényállás alapján megvizsgáltam, és azt az alábbiak szerint ítélem meg.

A rendőri jelentésekben foglaltak szerint az intézkedő rendőr Panaszost a napszaknak megfelelő köszönéssel fogadta, majd közölte nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, szolgálati helyét, beosztását. A rendelkezésre álló rendőrségi dokumentumok alapján megállapítható az is, hogy az intézkedésben részt vevő rendőrök szolgálati egyenruházatán az előírásoknak megfelelően el volt helyezve az egyedi azonosításra alkalmas szolgálati jelvényük, valamint hímzett névkitűzőjük.

Az elfogás végrehajtásáról készített jelentésben foglaltak szerint az intézkedő rendőr közölte panaszossal az intézkedés okát, „*amelyre a mozgáskorlátozott igazolványokkal történő gyakori visszaélés miatt került sor*”.

A panaszos elmondásával szemben a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el, ezért a panasz alaptalan.

6. A rendőrök által használt hangnem és bánásmód

A Panasztestület e panaszpontról nem tudott állást foglalni.

A fenti panaszpont megítélése szempontjából az alábbi jogszabályi rendelkezések bírnak jelentőséggel:

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése, a Rendőrség Hivatás Etikai Kódexe 1, 5 és 7 pontja, a Pp. 323. § (1)-(3) bekezdése.

A *-n foganatosított rendőri intézkedés kapcsán Panaszos előadta, hogy „*a férfi rendőr is fenyegetően lépett fel vele szemben*”, azonban konkrét körülményt nem jelöl meg, amely állítását alátámasztaná.

A rendőri jelentésekben foglaltak szerint a rendőri intézkedés során a rendőrök mindvégig normális hangnemben beszéltek Panaszossal, aki maga is együttműködő volt. Vele szemben sem szóbeli fenyegetésre, sem támadó fellépésre nem került sor.

A panaszos elmondásával szemben a rendőri jelentést, mint közokiratot fogadtam el, ezért a panasz alaptalan.

V.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Határozatom a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 323. § (1)-(3) bekezdésén, 75. §-án, XLVI. fejezete, 605. §-án, 608. §-án, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 29. § (1) bekezdésén, 39. § (1) és (6) bekezdésén, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdésén, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1)-(2) és (4) bekezdésein, 81. § (1) bekezdésén, 113. § (1) bekezdés a) pontján, 114. §-án, 116. § (1)-(2) bekezdésein és (4) bekezdés a) pontján, 35. § (1) és (3) bekezdésein alapul.

A jogorvoslati jogosultságról, valamint a jogérvényesítés módjáról az Ákr. 81. § (1) bekezdésére, az Ákr. 113. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint a 114. § (1) bekezdés I. fordulatára, illetőleg a 116. § (4) bekezdés a) pontjára, a Kp. 12. § (1) és (2) bekezdésére és a 13. § (1) bekezdés c) pontjára, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdésére és a 62. § (1) bekezdés h) pontjára tekintettel adtam tájékoztatást.

Budapest, 2020. március 17.

Dr. Balogh János r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány
nevében és megbízásából

Dr. Töreki Sándor r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
bűnügyi országos rendőrfőkapitány-helyettes